

ACC. N:R. 3183

104

Landskap: Hallmarks Län

Upptecknat av:

B. G. Pettersson

Härad: Sörsmåne

Adress:

Lillhärda Holmsjö

Socken: Hossna församling

Berättat av:

Jonas Mårtensson

Uppteckningsår: 1931

Född år

1852 i rindhälsby.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

MINRE TILLFÖRLITLIGT

Skogsri

Uppteckningen rör sig om en målare och ett skogsri,
 Det var en målbrännare vid namn Tobias Jonne benämnd
 målaren han hade under sin hela livstid alltsedan
 sina ynglingår legat ute i de stora usthögarna och
 målalt, ty under våra förfäders tid var detta öke
 det mest lönande arbetet, denne målaren var nu en
 gammal man omkring 70 år och alltid varit ensam uti
 sitt arbete och andra människor hade ställt till honom
 livsmedel och kläder under hela hans arbetstid uti
 högarna, man hade vissartligen talat med honom
 om skogsri och skogsri som ofta plögade beöva
 hjälper på sitt arbete och uti deras målhögarna,
 man aldrig hade målaren sitt något sådant

mån så hände det en kväll mitt under vintern då
det var mycket sträng bygd, och Malareyan hade varit
ute och sitt till sina milor och dödatt ned dragen, och
var glad övar att få knupa in uti sin tätta och var
ma bydda, det hände något sällsynt för honom
han sat just vid sin brasa och lade på några torra
vedbitar under sin panna där han behåde sitt
rikmaffe, medan där stod där och pottrade lade han
sig på sin brets som bestod av granis och mossa han
lade tänd sin långa pipa och låg där och sög på där
medan maffepanhan pottrade på brasan, då gled
lännen sakta upp och uti lärröppningen såg han en
ong och vacker kvinna sakta och försiktigt närma
sig brasan för att sträcka fram sina vackra händer
och värma dem övar brasan, mån han endast såg
på Tobias yansse men sade icke någonting, hannes ögon
glänste gröna mot eldsenett från brasan och hannes

3183

2

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

bländar glänste och så gröna, och såg ut att vara samma
 satta av grön lavamassa eller hoggemassa, vid han stod
 framför brasan vände han sig helt plösligt om för att
 varm ryggen, då fick han se en svans sticha fram där
 bak till mellan där underliga bytelser där var stor som
 en rävsvans men grön även där, nu blev han rädd
 och böjde uti sitt hjärtas innersta försöka leta fram
 något guds ord men det stötkades uti halsen på talias
 och han skrek uti sin brist av försvarslöse män
 någon guds bön kunde han icke få fram ty han hade
 aldrig lärt att läsa eller hört guds ord talas under
 sin livstid, nu böjde brasan att dämpa utav och
 kaffe pannan hade redan börytt svalna utav ty
 varmen under där värkade icke längre, och nu bör-
 yade det att märkna där inne i hans hållryddan
 män skogsråan stod där och varnade sig pottvarade
 framför där bortdäende och förhållnade nattbrasan, —

hälsareyan var försvaacht för den varelser som stod
 framför honom, pipan hade glidit ned på golvet
 och han förmågen skakade uti hela kroppen av rädsla
 han endast sökte efter något ord han kunde driva
 bort detta skogsrå med, som han nu var övertygad
 om att han hade framför sig uti sin hälsareya,
 han fant äntligen några ord som han läste med hög
 röst säandes, o yesus var mig store syndare nådig,
 och uti samma ögonblick flog därren upp och skogs-
 råna gaff sig i väg med sådan fart att de eldigni-
 stor som ännu fannas kvar i spisen fölyde hanne
 långt ut på backen, och det präste och gånalde brin
 hanne uti dörröppningen så att hela hälsareyan
 skakade, nu var hälsareyan på det klara med att
 att det fanns skogsrå till, var det sant att tobias
 har haft ett sådant besök? ja jag säg ju råa hela
 tien, så när va då skogsrå man taler om så moett.

MINORE TILFÖRLITLIGT